

A KERTÉSZ TITKA

labdarózsáit megrugdosták.
fenyőcsemetéi közül néhány törzsét sövényvágó
ollóval metszették el, és a gyantás fémek a nefelejcskek bokraival
törölték szárazra.
pofozgatták a nagyobb virágfejeket, közben mohón szívták
az illatukat.
a kertész hallgatott, mint egy kifejlett dió.
akkor eredt meg a nyelve s adta ki titkát,
amikor dédelgetett bonszájáról egyesével kezdték
tépkedni a leveleket:
*ha félrehajtod a kökénybokor ágait a Palocsay-kertben,
s a megfelelő nyúlüregbe belesuttogsz,
a hangod a Szent Mihály-templom egyik gyóntatófülkéjében
tör a felszínre.*

KÁNTOR LAJOS

láttam a házad előtt ólalkodó bútorszállító kamiont.
műanyag zsákokban a ruháidat ölelte magához két alak,
s raklapokon sütkéreztek könyveid a hosszú hidegfront után.
azóta elküldöm a címedre új írásaimat, s mivel egyszer sem
hozta vissza
a posta őket, joggal feltételezhetem, hogy időnként hazajársz,
s még mindig olvasol minket,
Lajos.

A VESZETTSÉGRŐL

a telefonja cellainformációi alapján rekonstruálták
az útvonalát. azt csak jóval később tudták
összerakni, hogy a parkban, mialatt eszméletlenül hevert,
megerőszakolta egy róka.

a következő napokban végigjárta a kullogás,
a kóborlás, a halk baktatás, a vágta, a szapora
elvágyódás stációit. mégis túl gyorsan történt meg vele
ez az egész.

ismeretlen dialektusban kezdett magyarázni, s ha egy-egy
szó közepén eltévedt, inkább ugatással fejezte ki magát.
utolsó tiszta pillanatainak egyikén, mikor az öntudat
maradék fellobbant szemeiben, mint karácsonyfaéggő
az adekvát fenyőn,
négylábra ereszkedett, és megharapta a
tartótisztjét.